

и да пикъ, какъ то чиняше сѣтиѣ сынъ му. Негова-та трапеза бѣше проста, ѣстк не сахарно, питк не медено. Не обѣчаше той да сѣди на златенъ столъ и на кадифе, да сѣди и да реди, и грозно съ тоиѣ да маха. Нити на себе-си нити на хора-та си не дозволяше да ся галѣтъ. Сичкы си живувахъ по старъ обѣчай. Нити той, нити боляре-тѣ му вѣсокы кѣщи не грѣдахъ, хубавы момы не плѣняхъ. Кога заминуваше князь-атъ, голѣмы-атъ задъ малкы-атъ не ся крѣнаше; На сѣдъ хытры-атъ задъ глупавы-атъ не ся затуляше, крѣвы-атъ не свалыше крѣдинѣ-тѣ на правы-атъ.

При него нѣмаше робовы, сичкы бѣхъ слободны, нѣмаше жены безочливы ни на Прѣславинъ, ни на Вышградъ, ни на Бѣлградъ, ни на Берестовъ. Въ негово врѣме старци и боляре нѣ мѣтахъ жребѣ за да колятъ момы и момци въ жертвѣ на боговы-тѣ. Не бѣ ся омрѣсила още съ праведнѣ крѣвъ земл-та руска, нити пакъ онаѣ могыла, дето столахъ князевы-тѣ дворове. Тамъ още не бѣше исправенъ идолъ. Сичкы тия заморскы обѣчай бѣхъ донесены при сына му отъ прѣз-моря.